

alt i overensstemmelse med de hidtil anvendte frister for selskabers vedkommende. Det må anses for mest praktisk at optage disse bestemmelser i loven fremfor årligt at udsende cirkulære om ændrede frister.

Udover nogle ændringer af formel karakter er der i stk. 3 foreslået den forandring i forhold til den gældende lovgivning, at indkomsten skal specificeres i det omfang, hvori dette måtte blive fastsat af finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet. Henvi-ningen i den gældende statsskattelovs § 22, stk. 3, til den kommunale kildeartsbeskatning er herefter bortfaldet.

I stk. 6 og følgende stykker er der foreslået regler, der giver den gifte kvinde adgang til at indgive egen selvangivelse.

Ved forskellige lejligheder er der fra kvindeorganisationernes side fremkommet indtrængende henvendelser om en ændring af de gældende bestemmelser, således at der indrømmes hustruen en ret til at medvirke ved selvangivelsens foretagelse under overtagelsen af det dermed forbundne ansvar.

Efter de hidtil gældende regler underskrives selvangivelsen af manden, der ved sin underskrift bliver ansvarlig for dens indhold. De ved ligningsloven for skatteåret 1953—54, jfr. lovebekendtgørelse af 19. december 1952 § 22, indførte regler om hustruens ret til ved sin underskrift på selvangivelsen at tilkendegive, at hun er gjort bekendt med dennes indhold, har ikke medført nogen ændring heri. Hendes underskrift er uden retlig betydning og påfører hende navnlig ikke noget ansvar, der går udover det ansvar, som ville kunne gøres gældende uden hendes underskrift.

Skattelovskommissionen har på det heromhandlede område foreslået vidtgående ændringer i forhold til gældende ret, idet hustruen efter kommissionsudkastet altid skulle medvirke ved selvangivelsen, enten gennem en attestations på mandens selvangivelse eller gennem særlig selvangivelse.

Efter kommissionsudkastets hovedregel, jfr. udkastets § 101, stk. 5, (jfr. bemærkningerne side 124 ff.) skulle der indgives en selvangivelse. I denne skulle særskilt angives indkomst, som hustruen personlig har oppebåret, såsom indtægt ved selverhverv, indtægt af hustruen personlig tilhørende rettigheder, af hende personlig oppebåren indkomst af tilfældig art, samt indtægt af formue, hvorover den faktiske råden alene er udøvet af hende, eller som er administret

ret for hende personlig af andre end manden. Særskilt skulle endvidere angives den af eller for hustruen personligt administrerede formue. Rigtigheden af disse angivelser skulle hustruen attestere ved sin underskrift på selvangivelsen. Hun blev ved sin underskrift personlig ansvarlig for disse angivelser. At hustruen ikke underskrev selvangivelsen, skulle ikke bevirke, at selvangivelsen betragtes som ugyldig, forudsat at særskilt angivelse af hustruens indkomst og formue iøvrigt forefindes. Følgen af hustruens manglende underskrift var efter udkastet denne: Såfremt det senere oplyses, at hustruen har haft indkomst eller formue, som ikke har været medtaget ved selvangivelsen, skal den som følge heraf for lidt erlagte skat efterbetales med det dobbelte beløb.

At hustruen således inddrages under ansvaret for de pågældende oplysninger skulle efter udkastet ikke bevirke, at mandens ansvar i så henseende skulle bortfalde. Hans underskrift skulle fremdeles betragtes som dækkende selvangivelsens indhold i dets helhed, og hans ansvar for oplysningerne i denne bestemmes efter de almindelige tilregningsprincipper (forsæt eller grov uagtsomhed).

Om selverhvervstilfælde var der givet en særlig bestemmelse i udkastets § 101, stk. 6, hvorefter hustruen skulle være berettiget til at indgive selvstændig selvangivelse vedrørende indkomst og formue af den i stk. 5 angivne art. Såfremt hun ønskede at indgive særlig selvangivelse, skulle hun indgive begæring herom til vedkommende kommunalbestyrelse. Benyttede hun denne bestemmelse, blev hun alene ansvarlig for selvangivelsens oplysninger, og indgav hun ikke behørig og rettidig selvangivelse, skulle de heraf følgende virkninger indtræde, for så vidt angår hendes personlige indkomst og formue.

Man er med skattelovskommissionen enig i, at den udvikling i henseende til den gifte kvindes deltagelse i erhvervslivet, som har gjort sig gældende siden den nugældende skattelovgivnings tilblivelse, har gjort spørgsmålet om den gifte kvindes medvirken ved selvangivelsen aktuelt.

Medens den af skattelovskommissionen foreslåede ordning var universel, for så vidt som den i alle tilfælde forudsætter den gifte kvindes medvirken, enten gennem særskilt angivelse og attestations på den fælles selvangivelse eller gennem egen selvangivelse,